

Reijo Kantolasta liiton uusi puheenjohtaja

Uusi puheenjohtaja haastattelee. Ja vastaa.

Päätit sitten haastatella itseäsi. Ei kuulosta millään tiimihommalta.

- Joo, mutta toisaalta mulla on vahva menneisyys tulevana tähtitoimittajana. Ja jos itse kysyy, tulee vastauksetkin oikeassa muodossa. Eikä tarte jälkikäteen korjailla ja vahvistella. On niinkuin tehokkaampi meno, jota tämänpäivän messumaailmassakin tavoitellaan. Enää ei mennä messukeikalle nauttimaan kotoa poissaolosta. Painotus töissä ja jos jää luppoaikaa, valmistellaan seuraavaa keikkaa.

Okei, ymmärrän tehokkuusvaatimuksen, vaikkei se luovuutta erityisesti kasvatakaan. Onko sulla takana muitakin menestyksekkäitä tulevaisuuksia kuin toimittajanhommat?

- Uhkaavan lähellä on ollut ajautuminen kangasvarastonhoitajaksi, katujenpaikkaajaksi, järjestöyöntekijäksi, valokuvaajaksi, graafikoksi, poliitikoksi, kirjankustantajaksi ja virkamieheksi. 80-luvulla kului 10 vuotta kiertämällä Hakaniemen torin laitojen konttoreita. Aina löytyi joku projekti, joka kesti parista kuukaudesta pariin vuoteen. Tuossa välissä olisi voinut jäädä parantamaan maailmaa myös poliitikkona, mutta onneksi löytyi vaimoksi fiksumpi, joka otti hoitaakseen tuon homman.

- Sitten tuli 90-luvun alun lama ja piti alkaa oikeasti työllistää itseään. Kaksi kersaa laittoivat osaltaan etsimään vakituisempaa leipäpuun oksaa. Taikalyhtyyin olin tehnyt jo muutaman keikan, ensimmäistä messuosastoani olin ollut rakentamassa vuonna -90 Vaasaan Hoiwaa-messuille.

-Taikalyhdyn osakkeenomistajaksi ajauduin jo tätä ennen, kuin silloinen toimitusjohtaja/sivarikaveri halusi vaihtaa Volkkarini, lavapakettiauton eli Doppelwagenin, Taikalyhdyn osakkeisiin. Idea oli kesällä ajella autolla edestakaisin Espaa, lavalla läskibasson- ja mandoliinisoittaja. Onneksi auto katosi vuodeksi Raptori-yhtyeen roudarin matkaan ja löytyi sittemmin Tattarisuolta. Kehittyvät bisnesideat eivät olleet parempia, mutta taloudellisesti ne olivat kantavampia.

Tossa sun tulevaisuuslistassa ei näkynyt jälkiä mistään koulunpenkkienkulutuksesta. Oletko kuitenkin jotain oppinut autettuna vai kokonaan itseoppinut.

- Valmistuin vuonna 1966 ruotsinkielisestä leikkikoulusta Iso Roobertinkadulla ja etenin kansakouluun Tehtaankadulle. Siellä jälki-istuntoa ensimmäisenä

koulupäivänä, mutta neljän vuoden sitkeiden koulupäivänjatkojen evästämänä valmistuin Ratakadulle opikouluun. Sieltä valmistuin iloiseksi ylioppilaaksi, jota ei huolittu yliopistoon psykologiaa lukemaan. Annoin yliopistolle vuoden harkinta-aikaa ja menin sitten lukemaan soveltavaa sosiologiaa Helsingin valtiotieteelliseen. Sovellus meni niin putkeen, että odottelen valmistumista vieläkin. Gradu on tekemistä vaille valmis. Yksi Tirronen olisi sen tehnyt, mutta hän otti ja kuoli.

Koulunkäyntihistoriasi on aika Helsinki-painotteinen. Maailmaahan on kehäteiden ulkopuolellakin.

- Totta, en ole tainnut elämässäni olla yli kuukauden putkea poissa Helsingistä. Tänne syntynyt ja tänne juuttunut. Toisaalta aina olen matkaan lähtenyt, kun tilaisuus on tullut. Ilahduttavan usein on tullut. Ja nykyään karkaan aina kämpälle Pärnuun, kun messusilmä välttää. Saisi välttää useamminkin.

Sinut valittiin Messuliiton puheenjohtajaksi. Onko pitkätähntäimen suunnitelmat jo pulkassa?

- Jos puheenjohtajuus voi tulla messuprofiilin takaa, niin tämä tuli. Poikani Ville, joka alkaa ensi aprillipäivänä Taikalyhdyn toimariksi, on ollut vuoden liiton hallituksessa. Hän totesi vuosikokouspäivän aamuna ohimennen, että kokouksen asialistalla on liiton lakauttaminen. Halukkaita puheenjohtajia ei ollut. Kun on itse katsonut sivusta liiton toimintaa vuosikymmenet ja aina pitänyt tekemistä hyvänä, toi tuntui tosi pahalta. Messualalla ei eletä mitenkään kukkaisia aikoja ja messutoimijoiden edunvalvojaa tarvitaan. ”Jos ette muuta keksi, ehdota mua puheenjohtajaksi”, oli Villen evästys kokoukseen.

- Messutekemisen suurin ilo on siinä, että sitä tehdään ihmisten kanssa. Paljon uusia tuttavuuksia, kosolti onnistumisen tuntemuksia. Aika usein saa sitä mitä tekee, tekemisen jäljet ovat käsinkosketeltavia. Harvalla alalla on näin suuret mahdollisuudet nauttia omasta tekemisestään.

- Vaikka töiden saaminen on yhä useammin kilpailutuksen takana, en ole kohdannut kynnet verellä kilpailemista. Niin ikävää kuin tarjouskilpailun häviäminen onkin, sen kanssa on elettävä. Toisaalta harmittaa turha kilpailuttaminen. Ei kai voi olla kenenkään etu, että parhaimmillaan yhdeksän firmaa tekee samalle asiakkaalle ehdotuksen messuosastoksi. Toi yhdeksän on muuten ihan todellisuudesta otettu luku.

- **Yritetään yhdessä katsoa, miten voidaan edistää messutoimijoiden hyvää tulevaisuutta.** Kaiken säästämis-supistamis-tehostamis-kilpailukyky -ähellyksen läpi pitäisi saada läpi tieto, että juuri nyt pitäisi satsata markkinointiin. Ja siinä samalla näkymiseen messuilla. Suomi nousuu - ja siinä samalla Messuliitto jäsenineen.

Ehkä loppuun vielä joku veretseisauttava aforismi tai elämänohje tai niksipirkka?

- SPR:n veripalvelu auttaa.

Reijo Kantola, 57 v

Taikalyhdyn toimitusjohtaja 1996 - 2017

p. 0400 437 909

repa@taikalyhty.fi